ГОД. I. ЯМБОЛЪ, 25 ЯНУАРИЙ 1924 ГОД. БРОЙ 33.

ТРАКИЙЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанс — -економически новини.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатницца „Свѣтлина"—Марангозовъ-Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.

Отдѣленъ брой 1·50 лева.

ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скръбни—100 лева.

Официални обявления по 2 лева на □ с. м. Сжлебнитѣ приставки плащатъ по 1·30 лева на дума.

Търговски — по споразумѣние.

За хроникиране—5 лева на редъ.

Всичко вѣ предплата.

Ракописи не се връщатъ.

АТАНАСЪ ГРИВОВЪ

нѣма да приема на именния си день.

Г-на Веска Ат. Чирпанлиева
и
Г-нъ Францъ Людвикъ Шауеръ
ВѢНЧАНИ.
Ямболъ. 20. I. 1924 год. Мюнхенъ.

Г-ца Цвѣтанка Г. Попова
и
Г-нъ Стоянъ Георгиевъ
медицински фелдшеръ
СГОДЕНИ.
К.-Агачъ К.-Агачъ

ПЕЙЧО БЛЕВЪ & Co
СТАРА-ЗАГОРА.
Собственници на единственata най голѣма и най модерно инсталирана въ Ст. Загора фабрика за произвеждане на винени коняци, гроздова мастика, ракии и др., открыха въ гр. Ямболъ КЛОНЪ отъ сжщата фабрика за продажба на чисти Ст.-Загорски питиета и вина на едро по цѣни фабрични.
Клона се помѣщава въ единъ новопостроенитѣ дюкяни на к. ИЛИЯ НАЧЕВЪ, сградата Бейсата чешма— гдето стана одунъ пазаръ.
Представитель на фабриката и управитель на клона:
1—5 ЗАФИРЪ СУЛТАНОВЪ.

37-а Пехотна Пиринска Дружина.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 193.

На 28 януарий 1924 год. отъ 8 до 11 часа въ Ямболското Финансово Управление ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за доставката на 4 кубически метра чамови греди 5 метра дълги, дебели 12 на 15 см. и 4 кубически метра чамови греди 8 метра дълги, дебели 12 на 15 см. съ приблизителна стойность 11,000 лева, необходими за нуждитѣ на дружината — изгорелия щабъ.

Залогъ за правоучастие въ търга е 5% върху общата добита стойность.

Разноскитѣ по публикацията на обявлението и доставката сж за смѣтка на търговеца.

Ямболъ, 17 януари 1924 год.

Отъ Щаба на Дружината.

Комисионерска Транспортна Кантора „ТУНДЖА"
ЯМБОЛЪ.
Известяваме на своитѣ клиенти търговци, че отъ 1 Януарий 1924 година члена отъ фирмата
ГЕОРГИ В. АПОСТОЛОВЪ
напустна фирмата и постжпи начальникъ влагалище тара Ямболъ, а на негово мѣсто постжпи комисионеръ-експедитора
ЗАФИРЪ АПОСТОЛОВЪ.
Съ почитание:
Транспортна Кантора „ТУНДЖА"

СКЖОТИЯ.

Тя е страшна всички. Не като тазъ годишнитѣ студъ и снѣгъ, които временно траеха и се размекваха. Напротивъ: атакитѣ й сж по планъ, на войтѣ и Хиндембурговъ бѣ-завиденъ. Съ пресмѣтнатость като движението на звездитѣ по небето, тя настжпва безъ да се плаши отъ строгитѣ мѣрки на всѣка строга власть. Въ Русия, напримѣръ, е диктатура, както сещу всичко, сжщо и сещу скжотия. Тя обаче тъй тамъ се е втвердила, че строгоститѣ на диктатурата й стоятъ мирно, като въ пруска казарма. Като въздухъ, тя е проникнала всичкитѣ обитаелища на цивилизована Европа.

Отъ не малко време тя е въ настжпления и у насъ. Деветия юний я сепна за моментъ, но не я разколеба и тя навлиза съ всичкитѣ си атакующи части въ всѣко село и въ всѣки градъ.

Генералитѣ шабове за борба срещу нея й устройватъ настжпления

Българския лйо Танъ—*Слово* (27. XII. 1923 г.) предлага:

«За да се види по какъвъ начинъ трѣбва да се води борбата съ скжотията, нужно е да се види преди всичко, какъ заслага скжотията разнообразнитѣ пороци на населението» (д. Мишайковъ).

Г-нъ Кр. Пастуховъ пѣше разтревоженo на уводно мѣсто въ в. *Епоха* (3. I. н. г):

«Вѣлнитѣ на обединяването и скжотията заливатъ и застрашаватъ Европа. И дветѣ вѣтри нашироко вѣрлуватъ у насъ и като че иной не мисли да се справи о время съ тѣхъ».

Пакъ на уводно мѣсто въ в. *Епоха* (16 I т. г.) г. Атанасъ разглежда:

«Въпроситѣ за скжотията, които трѣбва да се спрѣ; за прекрата, които трѣбва да се организира; за нивитѣ, които трѣбва да се раздадатъ въ рацетѣ на безимотнитѣ — тия и редъ още въпроси чакатъ своя майсторъ въ управлението на страната, за да се поставятъ правилно и разрешатъ задоволително».

Парламентарната група на социалъ демократитѣ е приготвила законопроектъ за борба срещу скжотията.

Учителския съюзъ съ вестника си *«Съзнание»* пиши кански като страфченъ отъ африкански зинн. Българския в. *Да Бъдеще*, списванъ на френски, е написалъ забелѣжителна статия на уводно мѣсто сжщо срещу скжотията.

Рецепти прижждатъ отъ всѣкъде.

Тя обаче, тая неканена гостенка—скжотията, като че ли намира сокоие за разпространението си изъ пуза идиотитѣ срещу нея. Може би, защото отъ вестници и мнения тя не се бои. Тъй както буритѣ разлѣватъ снѣговетѣ, сжщо така пресата разтревожена изнеслогиращо отъ атакующата ги скжотия и последнята надита върху първитѣ като глутницата вълци върху изгубилитѣ се изъ прѣснитѣ заплутани пастници.

Стоитѣ е единъ и всеобщъ — сжщо е, брате!

Мѣрки, отъ които това страшилище би се сепнало, липсватъ.

Вѣроятно, по тия именно причини, скжотията се е настанила у насъ а на турка и ни кара да й шетаме като на господарка.

Словесната борба е само сло весна. Такава борба не е обща борба; тя е като словесного учение въ казармата, което ако не е съпроводено отъ тактично съ пушки на рамо въ полето, казармата би заприличала на български политически клубъ.

Страшилището срещу скжотията е изобилнето, а изобилнето се произвежда. Съвременното производство отъ своя страна е техника. Днешната техника би разбила още по-голѣма скжотия, при условие човѣкъ да й се поддава, а не да страни отъ нея. Тя ни води въ небесата и въвежда въ дѣнь-морѣ! Тя укротява яростьта на планинскитѣ порои, а съ каменнитѣ си вѣтлища бѣ направила райски градини изъ цѣла Европа, доказа съ собствени сили разора и обърна всичко въ пепелища.

Единствено пакъ тя може да реставрира бѣдоденственото изъ опустошенията й.

Белгия, която бѣ сринала до земята, днесъ е възстановена въ удвоенъ размѣръ и производството й е два пати по-голѣмо отъ колкото преди войната.

Единственото й оружие е билна техниката и днесъ сѣ нея тя маниулира.

У насъ отина по митингаджийски; чуватъ се дори отгласи: диктатура да й се противопоставя.

Г-нъ Ж. Т. Бурилковъ на уводно мѣсто въ в. *Слово* (16.I) съ статията си: *Мѣрки противъ скжотията*, отбележва:

«Нашето транспортно дѣло, вмѣсто да се подобрява, остава все по-назадъ отъ нашитѣ нужди. Между нашитѣ съседи ние имаме не само най-скжпи, но и най-бавни, нередовни и недостатъчнитѣ транспорти. Кратата въ горнвото сжщо така се превърнала въ постоянна рана за мѣстната ни индустрия».

Ето единъ отъ голѣмитѣ фактори за обснѣшоцата скжотия. Г-нъ Бурилковъ е напипалъ гадела. Тъй напипанъ, не би трѣбвало да се изпуска. Едно хоро отъ зарави мисли трѣбва да се сварже, да подене това дѣло и да го подкрепи съ средствата на съвременната техника.

Вмѣсто съ техника, у насъ се борятъ посредствомъ полицейски мѣрки. Съ много полицейски мисления у насъ сж се изтлаяли доца и личности, предъ кои то техническата мисъль се задрамява и като млада булка се крие.

Преди 4 години въ Ямболъ бѣ направенъ митингъ срещу скжотията. Тя, разбира се, се присмѣ и заяви: *азъ не бръсна политически строене!*

Съвременната техника обаче иска пеклиние не въ смисъла на панаирджийскитѣ пеклиния, а действителни познавани на техническото дѣло.

Смѣхътъ се смѣхъ, а дѣлото да е оживотворено, то стои затулено по рафтоветѣ на нашитѣ технически ателиета, а смѣхътъ и гаумата, асезнанието на тъпата и яростьта на злобата шетатъ по стъдци и медани — ето друга реалность.

Ако човѣкъ много й се опира, рѣсчуе: да се сблъска съ синдикритѣ на Св. Георги или съ риницритѣ въ Александровската болница.

Съ тъпата въ общия кортежъ е по лесо, отколкото съ чукъ въ ателиета.

При все туй, идейно, транспортна Тунджа е реално устрина.

Само 6 месеца сж нуждни и 800,000 лева, за да се лази съ средствата на съвременната техника на 200 километра по Тунджа!

Тогава Тракия ще е цивилизована Европа, а тракийцитѣ—господа, а не като сега: и свободитѣ въ свободна България — катo бѣзкащи.

Вмѣсто на тоза технически проучено дѣло отъ технически компетентни и върховни власти да се даде предимна, долу народа му се хвин, а горе го вратъ и крилятъ нъ шкафове.

Затуй снѣга ще е стопи и студа ще си отиде, но вмѣсто тѣхъ скжлотията ще се разширява, до когато нѣкой технически чукъ не й срещупостави изобилнето си.

Годѣмитѣ по рангъ могатъ да вирчатъ носъ, а малкитѣ да малѣятъ, скжлотията обаче никакъ не иска да знай: съ единитѣ се подиграва, а на другитѣ пѣе злоевата си пѣсень.

Уводната статийка следъ 24-я конгресъ на инженерно-архитектното дружество, напечатана въ първия брой на списанието отъ цвета на редакционния му комитетъ, завръшва:

«Нека направимъ списанието ни една *истински техническа трибуна, въ която да се вслушатъ* всички и отъ които нашето общество да черпи поука, освѣтление, а така сжщо и вѣрата, че положителнитѣ творчески духъ въ тая страна не е изчезналъ въ робитѣ, работѣли за изграждането на материалната ни култура и мощь, ние ще можемъ въ скоро время да превзаемъ мжчнотинтѣ на настоящето».

Тихи и скромни, но думи на творчество!

Колко малко знаемъ да ги тачимъ, а колко много знаемъ да ги игнорираме!

Затуй у насъ е скжлоо.

С. Т.

СВОБОДНА ТРИБУНА.

До г. Редактора на в. «Тракиецъ» — Тунджа.

Господинъ Редакторе,

Въ брой 267 отъ 13. I. т. г., на вестникъ «Тунджа» прочетохме съобщението на Ямболското радосдъвнисто (на национаъ-либерално) бюро, че ни «изключили» отъ партията. Заявяваме, че ние сме стамболовисти отъ много десятки години, борили сме се подъ знамето на Стамболова — Петкова и Генадиева, и още миналата година, когато покойния Генадиевъ основа партията «Народно Единство» ние тримата, заедно съ всички стамболовисти, преминахме къмъ тази партия.

Прочие, като се гордеемъ, че сме числивъ въ «Народно Единство» изказваме изоблеченията си къмъ фалиралото радосдависко бюро.

Ямболъ, 16. I. 1924 год.

Съ почитание: Христо П. Чакмаковъ, Цвѣтанъ Ив. Тервиевъ и Апостолъ Зафировъ.